

Endvidere var sagsøgtes direktion (executive board) ikke beføjet til at udstede Staff Rules 1.4.2, 1.4.3 og 1.4.7. Det samme gør sig gældende for så vidt angår Den Europæiske Centralbanks Styrelsesråds afvisning af anmodningen om at optage bestemmelser om kollektive aftaler i de generelle ansættelsesbetingelser. Afvisningen af de pågældende krav fra sagsøgerne kunne ikke foretages af sagsøgtes næstformand.

Endelig er afgørelsen efter sagsøgernes mening ikke tilstrækkelig begrundet. Det anføres blot i afgørelsen, at sagsøgte ikke anser sagsøgernes forslag for hensigtsmæssigt. Det bliver ikke gjort klart, hvilke overvejelser sagsøgtes afgørelse hviler på.

Sag anlagt den 28. august 2000 af SCI UK Limited mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-239/00)

(2000/C 335/85)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 28. august 2000 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af SCI UK Limited (Irvine, Det Forenede Kongerige) ved Leslie Allen, Ernst & Young, London.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 29. juni 2000 (K(2000) 1684 endelig udg.) rettet til Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland vedrørende en ansøgning om tilbagebetaling af importtold annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren indførte computerdele, herunder DRAMs (Dynamic Random Access Memories) med oprindelse i Japan. I medfør af Rådets forordning nr. 2112/90⁽¹⁾ var disse importere pålagt en antidumpingtold på 60 %, der dog ikke blev pålagt, hvis der kunne forevises pristilsagnsdokumenter udstedt af de japanske producenter. Efter en strafferetlig efterforskning viste det sig, at nogle af de attester, der var udstedt til sagsøgeren, af forskellige grunde var ugyldige og var blevet brugt svigagtigt. På den baggrund opkrævede HM Customs & Excise efterfølgende et beløb svarende til den ubetalte antidumpingtold. Derefter indgav de britiske myndigheder en ansøgning til Kommissionen med henblik på, at Kommissionen kunne tage stilling til, om indrømmelse af godtgørelse af importtolden var begrundet i henhold til artikel 13 i forordning nr. 1430/79⁽²⁾. Ansøgningen blev afvist ved den omstridte beslutning.

Sagsøgeren gør gældende, at de to betingelser, der er fastsat i artikel 13, er opfyldt, nemlig at der foreligger særlige forhold, og at der ikke foreligger åbenbare forsømmeligheder eller urigtigheder. Sagsøgeren gør gældende, at det var den japanske producent, der ikke havde udført sin forpligtelse i henhold til tilsagnet korrekt. Sagsøgeren udviste tilstrækkelig omhu og var et uskyldigt offer for bedrageri.

Desuden har Kommissionen ikke opfyldt sin forpligtelse til effektivt at overvåge tilsagnene. Det er uretfærdigt at kræve, at sagsøgeren skal bære et tab, denne ikke ville have lidt, såfremt Kommissionen og de japanske producenter korrekt havde opfyldt deres forpligtelser, som fremgår af bestemmelserne fastsat i tilsagnene.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2112/90 af 23.7.1990 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer elektroniske mikrokredløb, såkaldte DRAMs (Dynamic Random Access Memories), med oprindelse i Japan og om endelig opkrævning af den midlertidige told, EFT L 193 af 25.7.1990, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2.7.1979 om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter, EFT L 175 af 12.7.1979, s. 1.

Sag anlagt den 14. september 2000 af Compagnia Lavoratori Portuali s.c.a r.l m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-242/00, T-243/00, T-257/00, T-258/00, T-259/00, T-265/00 og T-267/00)

(2000/C 335/86)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 14. september 2000 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Società Cooperativa Lavoratori Portuali San Marco Venezia a r.l. m.fl. ved advokaterne Andrea Bortoluzzi og Chiara Montagner, Venezia.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Artikel 1 og 2 i Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning 2000/394/EF annulleres.
- Subsidiært annulleres beslutningens artikel 5.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-234/00, Fondazione Opera S. Maria della Carità mod Kommissionen, og sag T-235/00, Codess Sociale m.fl.⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort.